

Sygn. akt VI Gz 231/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwo (...) w L.

przeciwko A. O.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 28 czerwca 2016 r., sygn. akt V GNc 1068/15

postanawia:

1. oddalić zażalenie,
2. zasądzić od pozwanego A. O. na rzecz powoda Przedsiębiorstwo (...) w L. kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28.06.2016r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu przyznał powodowi kwotę 296,48 zł tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego.

W uzasadnieniu wskazał, iż wierzyciel złożył wnioski w tym zakresie, a z aktach sprawy egzekucyjnej prowadzonej przez M. Z. –Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ w W. wynika, że w dniu 5.02.2016r. doszło do zakończenia postępowania zabezpieczającego, w którym wierzyciel poniósł koszty w kwocie 146,48 zł. W związku z tym Sąd przyznał wierzycielowi poniesione przez niego koszty postępowania zabezpieczającego oraz koszty zastępstwa adwokackiego w tym postępowaniu w kwocie 150,00 zł (par. 11 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia MS z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany A. O., zaskarżając je w całości i zarzucając:

1. rażąco naruszenie art. 745 kpc w zw. z brzmieniem art. 98 kpc oraz 101 kpc poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i obciążenie strony pozwanej kosztami bezprzedmiotowego i całkowicie niecelowego postępowania zabezpieczającego, w sytuacji gdy pozwany nie składał środka zaskarżenia od wydanego tytułu zabezpieczenia, a postępowanie wdrożone na podstawie tytułu zabezpieczenia, w sytuacji gdy nie istniały potrzeby wdrażania postępowania zabezpieczającego, a kwoty objęte tytułem zabezpieczenia zostały niezwłocznie ściągnięte przez organ egzekucyjny zatem wdrożenie postępowania zabezpieczającego było niecelowe, całkowicie zbędne i stanowiło w istocie nadużycie, a strona uzyskała stosowne koszty w ramach postępowania egzekucyjnego zatem obciążanie dłużnika odrębnie kosztami postępowania

egzekucyjnego a odrębnie postępowania zabezpieczającego, w sytuacji gdy w istocie było to jedno postępowanie, stanowi o bezpodstawności przyznania kosztów postępowania zabezpieczającego;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia i mających wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, polegający na:

- przyjęciu zasadności i celowości przeprowadzonego postępowania zabezpieczającego, skutkujące obciążeniem pozwanego kosztami całkowicie niecelowego i bezprzedmiotowego postępowania zabezpieczającego, w sytuacji gdy wdrożenie tego postępowania przez powoda stanowiło w swej istocie wyłącznie nadużycie prawa i zmierzało do uzyskania nienależnych kwot w ramach kosztów niecelowego i bezpodstawnego postępowania zabezpieczającego.

W związku z powyższym pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o oddalenie zażalenia w całości jako bezzasadnego oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanego nie jest uzasadnione.

W dniu 2.10.2015r. powód Przedsiębiorstwo (...) w L. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. O. kwoty 1.572,87 zł z ustawowymi odsetkami z tytułu należności wynikających z faktur nr (...) oraz nr (...) (...) nr oraz kosztów procesu; do pozwu załączając w/w faktury, oświadczenie pozwanego z dnia 9.09.2015r. o spłacie długu w łącznej wysokości 61 271,05 zł, (w tym należność z w.w faktur), w którym to oświadczeniu pozwany zobowiązywał się do zaspokojenia przedmiotowego roszczenia w ratach płatnych kolejno do dnia 13.09.2015, 20.09.2015, 27.09.2015, 4.10.2015, 11.10.2015 i 18.10.2015r.

W dniu 21.10.2015r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym co do należności objętej pozwem. Odpis przedmiotowego nakazu został doręczony pełnomocnikowi powoda i pozwanemu w dniu 30.10.2015r. tak więc termin dla jego zaskarżenia biegł do dnia 13.11.2015r.

Po otrzymaniu odpisu nakazu zapłaty powód w dniu 2.11.2015r. skierował do komornika sądowego wniosek o zabezpieczenie roszczenia na podstawie w.w nakazu zapłaty. W tym samym dniu komornik podjął czynności w zakresie zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego pozwanego.

W dniu 18.11.2015r. powód wniósł o nadanie klauzuli wykonalności przedmiotowemu nakazowi, tytuł wykonawczy powód otrzymał w dniu 27.11.2015r. a następnie w dniu 1.12.2015r. złożył wniosek o wszczęcie i prowadzenie postępowania egzekucyjnego. W toku postępowania egzekucyjnego wyegzekwowano przedmiotową należność.

Postanowieniem z dnia 5.02.2016r. komornik ustalił koszty postępowania zabezpieczającego .

Według żalącego się postępowanie zabezpieczające było bezprzedmiotowe i niecelowe, w konsekwencji stanowiąc nadużycie prawa, zmierzając do uzyskania nienależnych kwot - skoro strona uzyskała stosowne koszty w ramach postępowania egzekucyjnego, pozwany nie składał środka zaskarżenia od wydanego nakazu zapłaty, a kwoty objęte tym tytułem zostały niezwłocznie ściągnięte przez organ egzekucyjny.

Wskazać na wstępie należy, iż strona powodowa uzyskała nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w dniu 30.10.2015r. Nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym stosownie do treści art. 492 par. 1 kpc z chwilą jego wydania stanowi tytuł zabezpieczenia, tym samym sam ustawodawca wyposaża powoda w tym zakresie w tytuł zabezpieczenia, umożliwiając mu tym samym i jednocześnie uprawniając go do złożenia wniosku o zabezpieczenie do komornika.

Niniejsze stanowi realizację praw powoda i również w realiach sprawy nie stanowiło nadużycia prawa. Trzeba bowiem wskazać, iż terminy płatności objętych pozwem wierzytelności upłynęły bezskutecznie w dniu 31.05.2015

i 2.06.2015, należności nie zostały zapłacone. Na dzień 9.09.2015 łączna kwota zadłużenia pozwanego wynosiła 61 271,05 zł. Złożone przez pozwanego w dniu 9.09.2015r. oświadczenie o spłacie długu, jak należy wnioskować z treści pozwu i braku zaskarżenia nakazu, nie zostało przez niego dochowane i zrealizowane. Konsekwencją niniejszego było wniesienie przez powoda pozwu, uzyskanie tytułu zabezpieczenia, co uprawniało go do złożenia do komornika wniosku o zabezpieczenie, przy czym, powyżej wskazane realia nie pozwalają na stwierdzenie, iż było to bezprzedmiotowe i niecelowe.

Powód w dacie składania wniosku do komornika nie miał wiedzy czy pozwany od wydanego w sprawie nakazu zapłaty wniesie zarzuty czy też nie, tj. czy nakaz zapłaty uprawomocni się i kiedy. Brak podstaw faktycznych i prawnych do przyjęcia, iż winien był czekać do daty uprawomocnienia się tego nakazu i dopiero wówczas, nie korzystając z przysługującego mu uprawnienia do złożenia wniosku o zabezpieczenie, składać wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. W świetle powyższych okoliczności działanie powoda należało ocenić jako racjonalne i celowe, nie stanowiąc w tym kontekście również nadużycia prawa. W ocenie Sądu istniała bowiem podstawa do wdrożenia postępowania zabezpieczającego. Działania powoda nie nosiły cech rażącego nadużycia prawa i celowego działania na szkodę pozwanego w zakresie złożenia wniosku o zabezpieczenie także w kontekście podzielenia przez powoda ogółu przysługującej na wierzytelności na odrębne sprawy i uzyskania tym samym należności z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika w każdej z tych spraw odrębnie, co zwiększyło koszt postępowania sądowego w stosunku do kosztu jaki poniósłby pozwany gdyby został skierowany jeden pozew obejmujący całą wierzytelność. Powyższe nie stanowiło bowiem podstawy dla nieobciążania pozwanego kosztem postępowania zabezpieczającego w niniejszej sprawie. Wskazać należy, iż zarzucane przez pozwanego zwiększenie kosztów na etapie procesu dotyczyło kosztów tego procesu przed sądem, nie badanych już na etapie zasądzenia kosztów zabezpieczenia - wobec ich wcześniejszego uprawomocnienia. Jeżeli chodzi o koszty postępowania zabezpieczającego to wskazać należało, iż powód uzyskał tytuł zabezpieczenia, był uprawnionym do złożenia na jego podstawie wniosku o zabezpieczenie, w dacie złożenia tego wniosku powód nie dysponował jeszcze tytułem wykonawczym, a więc nie mógł wszcząć postępowania egzekucyjnego, co czyniło wniosek o zabezpieczenie wnioskiem celowym. Brak również podstaw dla przyjęcia, iż pozwany nie dał podstaw do złożenia wniosku o zabezpieczenie skoro wierzytelności objętej żądaniem pozwu nie zapłacił w terminie, nie zrealizował ugody przedprocesowej i nie zaspokoił również dobrowolnie kwoty wynikającej z nakazu zapłaty, kwota ta została wyegzekwowana w toku postępowania egzekucyjnego. W świetle powyższego prowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach postępowań egzekucyjnych komornika sądowego SR Pragi- Północ w W. we wskazanym w zażaleniu zakresie było zbędnym, ponadto stan tych spraw wynikał z przedłożonych Sądowi wydruków.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego oparto na treści art. 98 kpc w zw. z art. 108 par. 1 kpc oraz par.6 pkt 1 w zw. z par. 12 ust. 2 pkt 1 rozp. MS z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)